

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 31.8.2012 r.
COM(2012) 475 final

2012/0233 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzje 2009/791/WE i 2009/1013/UE upoważniające, odpowiednio, Niemcy i Austrię do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Podstawa i cele wniosku

Zgodnie z art. 395 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde z państw członkowskich do stosowania szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów powyższej dyrektywy w celu uproszczenia procedury poboru podatku lub zapobieżenia niektórym rodzajom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

Pismami zarejestrowanymi przez Komisję odpowiednio w dniach 5 stycznia 2012 r. i 16 kwietnia 2012 r. Republika Federalna Niemiec i Republika Austrii zwróciły się o upoważnienie ich do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w celu wyłączenia z prawa do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary i usługi, które są wykorzystywane w ponad 90 % do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa.

Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE Komisja pismem z dnia 4 kwietnia 2012 r. poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Republikę Federalną Niemiec oraz pismem z dnia 20 kwietnia 2012 r. – o wniosku złożonym przez Republikę Austrii. Komisja zawiadomiła Republikę Federalną Niemiec pismem z dnia 11 kwietnia 2012 r. oraz Republikę Austrii pismem z dnia 23 kwietnia 2012 r., że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

Kontekst ogólny

Artykuł 168 dyrektywy 2006/112/WE stanowi, że podatnik jest uprawniony do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary lub usługi zakupione na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Artykuł 168a ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE stanowi, że podatek VAT od wydatków związanych z nieruchomością stanowiącą część majątku przedsiębiorstwa danego podatnika i wykorzystywanej zarówno do celów prowadzonej przez niego działalności, jak i do celów innych niż prowadzona działalność, podlega odliczeniu wyłącznie do wysokości udziału procentowego, w jakim dana nieruchomość została wykorzystana do celów działalności prowadzonej przez podatnika. Zgodnie z art. 168a ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE państwa członkowskie mogą również stosować tę zasadę w odniesieniu do wydatków związanych z innymi określonymi składnikami majątku przedsiębiorstwa. Środek stosowany przez Republikę Federalną Niemiec oraz Republikę Austrii odbiega jednak od wymienionych zasad, ponieważ w całości wyłącza z zakresu prawa do odliczenia podatek VAT od towarów i usług wykorzystywanych przez podatnika w ponad 90 % do celów prywatnych lub do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa.

Środek stanowiący odstępstwo wprowadzony przez Republikę Federalną Niemiec został uprzednio przyznany decyzją Rady 2000/186/WE z dnia 28 lutego 2000 r.¹ na okres od dnia 31 grudnia 2002 r. oraz ponownie przyznany decyzją Rady 2003/354/WE z dnia 13 maja

¹ Dz.U. L 59 z 4.3.2000, s. 12.

2003 r.² na okres do dnia 30 czerwca 2004 r., decyzją 2004/817/WE z dnia 19 listopada 2004 r.³ na okres do dnia 31 grudnia 2009 r. i decyzją Rady 2009/791/WE z dnia 20 października 2009 r.⁴ na okres do dnia 31 grudnia 2012 r.

Środek stanowiący odstępstwo wprowadzony przez Republikę Austrii został uprzednio przyznany decyzją Rady 2004/866/WE z dnia 13 grudnia 2004 r.⁵ na okres do dnia 31 grudnia 2009 r. oraz ponownie przyznany decyzją Rady 2009/1013/UE z dnia 22 grudnia 2009 r.⁶ na okres do 31 grudnia 2012 r.

W swoich odnośnych wnioskach Republika Federalna Niemiec oraz Republika Austrii poinformowały Komisję o dotychczasowym stosowaniu tego środka szczególnego i zebranych doświadczeniach wskazujących na jego użyteczność w kontekście upraszczania poboru podatku VAT oraz zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania.

Aby umożliwić ocenę stosowności i skuteczności danego środka szczególnego, prawo do stosowania odstępstwa przyznaje się zazwyczaj na ograniczony okres. W oparciu o informacje dostarczone przez Republikę Federalną Niemiec oraz Republikę Austrii w tym zakresie Komisja rozumie, że przyjęty wskaźnik proporcji 90 %/10 % wykorzystania towarów i usług do celów prowadzenia przedsiębiorstwa lub do celów innych niż jego prowadzenie nadal stanowi rzetelną podstawę umożliwiającą wyłączenie transakcji, w przypadku których wykorzystanie do celów prowadzenia przedsiębiorstwa można uznać za nieistotne. W konsekwencji przedmiotowy środek szczególny stanowi ułatwienie zarówno dla administracji podatkowej, jak i przedsiębiorców, ponieważ usuwa konieczność monitorowania sposobu wykorzystania towarów i usług, w odniesieniu do których w momencie ich nabycia zastosowano wyłączenie z prawa do odliczenia, w szczególności w odniesieniu do ewentualnego opodatkowania wykorzystania do celów prywatnych zgodnie z art. 16 lub 26 dyrektywy 2006/112/WE lub w odniesieniu do korekt odliczeń przewidzianych w art. 184 – 192 wspomnianej dyrektywy. Środek jedynie w nieznacznym stopniu wpływa na kwotę podatku należnego na końcowym etapie konsumpcji. Z tego też względu właściwe jest przedłużenie środka stanowiącego odstępstwo.

Przedłużenie powinno być jednak ograniczone w czasie, aby można było ocenić, czy warunki, na które powołuje się w momencie stosowania odstępstwa, nadal występują. W związku z tym proponuje się przedłużenie stosowania odstępstwa do końca 2015 r. oraz zwrócenie się do Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Austrii o przedstawienie do dnia 1 kwietnia 2015 r., wraz z wnioskiem o przedłużenie, sprawozdania zawierającego weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji wykorzystania towarów i usług do celów prowadzenia przedsiębiorstwa i do celów innych niż jego prowadzenie, stanowiącego podstawę wyłączenia z prawa do odliczenia podatku, jeśli przewidują dalsze przedłużenie stosowania odstępstwa po 2015 r. Niniejsza decyzja wygaśnie jednak, jeśli po jej wejściu w życie Rada przyjmie unijne przepisy ustanawiające ograniczenia w odniesieniu do prawa do odliczenia, które państwa członkowskie będą miały obowiązek lub możliwość stosować.

² Dz.U. L 123 z 17.5.2003, s. 47.

³ Dz.U. L 357 z 2.12.2004, s. 33.

⁴ Dz.U. L 283 z 30.10.2009, s. 55.

⁵ Dz.U. L 371 z 18.12.2004, s. 47.

⁶ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 21.

Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Artykuł 176 dyrektywy 2006/112/WE stanowi, że Rada określa wydatki, które nie dają prawa do odliczenia VAT. Do czasu wejścia w życie odpowiednich przepisów państwa członkowskie są upoważnione do utrzymania wszystkich wyłączeń obowiązujących w dniu 1 stycznia 1979 r. W związku z tym istnieje pewna liczba przepisów „wstrzymujących”, które ograniczają prawo do odliczenia.

W 2004 r. Komisja przedstawiła wniosek⁷ zawierający przepisy określające kategorie wydatków, które mogą podlegać ograniczeniom w zakresie prawa do odliczenia, Rada nadal nie zdołała jednak osiągnąć porozumienia w sprawie tego wniosku.

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Nie dotyczy.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Nie dotyczy.

Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

Ocena skutków

Celem wniosku jest uproszczenie procedury poboru podatku, w związku z czym wniosek powinien mieć pozytywne skutki zarówno dla przedsiębiorców, jak i administracji. Wspomniane rozwiązanie zostało uznane przez Republikę Federalną Niemiec oraz Republikę Austrii za odpowiedni środek i jest porównywalne z wcześniejszymi i obecnie obowiązującymi odstępstwami.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych działań

Celem wniosku jest upoważnienie Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Austrii do stosowania w dalszym ciągu środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w celu wyłączenia z zakresu prawa do odliczenia podatek VAT od towarów i usług wykorzystywanych przez podatnika w ponad 90 % do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa.

Republika Federalna Niemiec i Republika Austrii zweryfikują wskaźnik proporcji oraz potrzebę stosowania środka stanowiącego odstępstwo i przedstawią odpowiednie

⁷ COM(2004) 728 wersja ostateczna
http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/pl/com/2004/com2004_0728pl01.pdf

sprawozdanie przy okazji ewentualnych wniosków dotyczących przedłużenia. Niniejsza decyzja wygaśnie z dniem określonym w decyzji lub z dniem, kiedy państwa członkowskie będą miały obowiązek lub możliwość stosować przyjęte przez Radę przepisy unijne regulujące ograniczenia prawa do odliczenia, w zależności od tego, która z dat będzie wcześniejsza.

Podstawa prawna

Artykuł 395 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

Zasada pomocniczości

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Niniejsza decyzja dotyczy upoważnienia przyznanego państwu członkowskiemu w odpowiedzi na jego własny wniosek i nie stanowi zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zakres odstępstwa, niniejszy środek szczególny jest proporcjonalny do wyznaczonego celu.

Wybór instrumentów

Proponowane instrumenty: decyzja Rady.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów.

Zgodnie z art. 395 dyrektywy Rady 2006/112/WE odstępstwo od wspólnych zasad dotyczących podatku VAT jest możliwe jedynie po uzyskaniu zgody Rady, stanowiącej jednogłośnie na wniosek Komisji. Decyzja Rady jest jedynym właściwym instrumentem, ponieważ może być skierowana do poszczególnych państw członkowskich.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejsze odstępstwo nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu VAT.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Wniosek zawiera klauzule przeglądu i wygaśnięcia.

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzje 2009/791/WE i 2009/1013/UE upoważniające, odpowiednio, Niemcy i Austrię do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁸, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pismem zarejestrowanym przez Komisję w dniu 5 stycznia 2012 r. Niemcy zwróciły się o upoważnienie do dalszego stosowania środka szczególnego, przyznanego uprzednio decyzją Rady 2009/791/WE⁹, stanowiącego odstępstwo od przepisów dyrektywy 2006/112/WE dotyczących prawa do odliczenia.
- (2) Pismem zarejestrowanym przez Komisję w dniu 16 kwietnia 2012 r. Austria zwróciła się o upoważnienie do dalszego stosowania środka szczególnego, przyznanego uprzednio decyzją Rady 2009/1013/UE¹⁰, stanowiącego odstępstwo od przepisów dyrektywy 2006/112/WE dotyczących prawa do odliczenia.
- (3) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie pismem z dnia 4 kwietnia 2012 r. o wniosku złożonym przez Niemcy. Pismem z dnia 11 kwietnia 2012 r. Komisja zawiadomiła Niemcy, że posiada wszystkie informacje konieczne do rozpatrzenia wniosku.
- (4) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie pismem z dnia 20 kwietnia 2012 r. o wniosku złożonym przez Austrię. Pismem z dnia 23 kwietnia 2012 r. Komisja zawiadomiła Austrię, że posiada wszystkie informacje konieczne w celu rozpatrzenia wniosku.

⁸ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁹ Dz.U. L 283 z 30.10.2009, s. 55.

¹⁰ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 21.

- (5) Przedmiotowy środek stanowiący odstępstwo i stosowany przez oba państwa członkowskie ma na celu całkowite wyłączenie z prawa do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary i usługi wykorzystywane w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa.
- (6) Środek szczególny stanowi odstępstwo od przepisów art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE regulujących prawo podatnika do odliczenia podatku VAT nałożonego na dostarczane mu towary i świadczone na jego rzecz usługi wykorzystywane na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Celem przedmiotowego środka szczególnego jest uproszczenie procedury naliczania i poboru VAT. Jedynie w nieznacznym stopniu wpływa on na kwotę podatku należnego na końcowym etapie konsumpcji.
- (7) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Niemcy i Austrię stan faktyczny i prawny, który stanowił uzasadnienie obecnego stosowania przedmiotowego środka szczególnego, nie uległ zmianie i nadal się utrzymuje. Niemcy i Austria powinny zatem uzyskać upoważnienie do stosowania w dalszym ciągu wspomnianego środka szczególnego, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2015 r. w celu umożliwienia weryfikacji konieczności i skuteczności stosowania tego stanowiącego odstępstwo środka oraz będącego jego podstawą wskaźnika proporcji wykorzystania towarów i usług do celów prowadzenia przedsiębiorstwa i do celów innych niż jego prowadzenie.
- (8) Jeśli Niemcy i Austria uznają za konieczne dalsze przedłużenie środka po roku 2015 r., nie później niż dnia 31 marca 2015 r. powinny przedstawić Komisji sprawozdanie dotyczące stosowania tego środka zawierające weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji wraz z wnioskiem o przedłużenie w celu zapewnienia wystarczającej ilości czasu Komisji – na rozpatrzenie wniosku oraz Radzie – na przyjęcie tego wniosku, w przypadku gdyby Komisja przedłożyła go Radzie.
- (9) W dniu 29 października 2004 r. Komisja przyjęła wniosek¹¹ dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG (obecnie dyrektywę 2006/112/WE), obejmujący harmonizację kategorii wydatków, w odniesieniu do których mogą mieć zastosowanie wyjątki od prawa do odliczenia. Przewidziany w niniejszej decyzji środek stanowiący odstępstwo powinien wygasnąć w dniu, w którym państwa członkowskie będą miały obowiązek lub możliwość stosować przepisy określone w takiej dyrektywie zmieniającej przyjętej przez Radę po wejściu w życie niniejszej decyzji, o ile dzień ten będzie wcześniejszy w stosunku do daty wygaśnięcia przewidzianej w niniejszej decyzji.
- (10) Odstępstwo będzie miało jedynie nieistotny wpływ na ogólną kwotę podatku pobieranego w końcowym etapie konsumpcji i nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu podatku od wartości dodanej.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzje 2009/791/UE i 2009/1013/UE,

¹¹ COM(2004) 728 wersja ostateczna
http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/pl/com/2004/com2004_0728pl01.pdf

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuły 1 i 2 decyzji 2009/791/WE otrzymują następujące brzmienie:

„Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 168 i art. 168a dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Niemcy do wyłączenia z prawa do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary i usługi wykorzystywane w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa.

Artykuł 2

1. Niniejsza decyzja wygasa w dniu, od którego państwa członkowskie stosują lub mogą stosować unijne przepisy regulujące ograniczenia prawa podatnika do odliczenia przyjęte przez Radę po wejściu w życie niniejszej decyzji lub w dniu 31 grudnia 2015 r., w zależności od tego, która z tych dat będzie wcześniejsza.
2. Ewentualny wniosek o przedłużenie środka szczególnego określonego w niniejszej decyzji zostaje przedłożony Komisji najpóźniej do dnia 31 marca 2015 r.

Do tego wniosku załącza się sprawozdanie obejmujące weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.”.

Artykuł 2

Artykuły 1 i 2 decyzji 2009/1013/UE otrzymują następujące brzmienie:

„Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Austrię do wyłączenia z prawa do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary i usługi wykorzystywane w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa.

Artykuł 2

1. Niniejsza decyzja wygasa w dniu, od którego państwa członkowskie stosują lub mogą stosować unijne przepisy regulujące ograniczenia prawa podatnika do odliczenia przyjęte przez Radę po wejściu w życie niniejszej decyzji, lub w dniu 31 grudnia 2015 r., w zależności od tego, która z tych dat będzie wcześniejsza.
2. Ewentualny wniosek o przedłużenie środka szczególnego określonego w niniejszej decyzji przedkłada się Komisji najpóźniej do dnia 31 marca 2015 r.

Do tego wniosku załącza się sprawozdanie obejmujące weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.”.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec oraz do Republiki Austrii.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*